

Caldes, poble tancat entre la duresa del treball al camp i el luxe que gaudien d'altres, els senyors de Barcelona, als balnearis, la guerra el trobà espantat, sofert, amb les xacres i els vicis d'un caciquisme molt arrelat. En tres anys, els seus 2200 habitants ofrenaren fills al front, acolliren quasi mil refugiats d'altres punts de la Península, tastaren el mal gust de boca de passeigs incontrolats i observaren, amb ulls atònits, l'acamissament de la metralla en els cossos joves dels soldats.